NALE VITT. EMANUELE
38
A
5

BIBLIOTECA NAZIONALE VITT. EMANUELE
68
13 A
65

VITA SANCTI·IVONIS PRESB. ET. CONF.

Grauiter, & fideliter conſcripta, aſtipulante ei Diplomate Clemētis VI. Pon. Max.

Dictionem paſſim mutauit F. Laurentius Surius.

Apud Hæredes Antonij Bladij Impreſſores Camerales. M. D. LXXXI.

Superiorum permiſſu.

VITA
SANCTI·IVONIS
PRESB. ET. CONF.

Grauiter, & fideliter conſcripta, aſtipulante ei Diplomate Clemētis VI.Pont. Max.

Dictionem paſſim mutauit F. Laurentius Surius.

TEmporibus noſtris, in quos fines ſeculorũ deuenerunt, nouam quandam ſtellam creauit Deus in firmamento cœli, cuius ſplendore ornarentur cœleſtia, illuſtrarentur humana: nempe ſanctiſſimum Iuonem presbyterum, & confeſſorem è Britania minori ortũ. Cuius præclaris meritis cœleſtis gratulatur Ieruſalem, Eccleſia militans triumphat, Satanę poteſtas proteritur, humanum genus ſubleuatur, dum vbique terrarum eius egregia co- Maij 16.

ruſcant miracula. Et quidem cum adhuc inter mortales in terris degeret, illius meritis ceperunt ſalutis exempla exiſtere, quemadmodum & literis Pōtificis Maximi, & multorum Eccleſiæ prælatorum, ac principum, compluriumque aliorum Chriſtianorum fide dignis eſt teſtimoniis comprobatum. Fuere autem illi parentes nobiles, è quibus eſt legitimo matrimonio procreatus. Pater Ahelorus dicebatur, filius Cācieti militis: matri, Azonis nomen fuit. Editus autem in hanc lucem eſt beatus Iuo in pago, quē vulgo Martini appellant, non longe ab vrbe Trecorenſi. Quàm vero Deo charus futurus eſſet, eius genitrici dormienti diuinitus eſt reuelatum. A primis ætatis annis vſq; ad ſupremum vitę diem, conueniēter doctrinæ Apoſtolicæ ſobrie, & iuſte, & pie vixit in hoc ſeculo. Vbi adquartumdecimum plus minus ætatis peruenit annum, diuinis literis cupiebat inſtitui, vt quemadmodum

Clementē vi. dicit.

Parētes S. Iuonis.

Tit. 2.

dum Propheta ait, in lege Domini poſſet meditari die ac nocte. Itaq; Pariſios profectus eſt, cauſa amoris Chriſti libenter carens parentũ amicorũque ſolatiis, et apud ignotos, & exteros degens. Neque vero bonis literis oſcitanter incubuit, ſed cũ diligentẽ illis nauaſſet operam, neque contemnendos in iis feciſſet progreſſus, vt ſacrę Theologiæ, & Iuris Pontificii grauioribus ſtudiis ſe ſe traderet, Lutetia Aureliam ſe contulit: vbi ſanè vino, & lautioribus ferculis, vitæque huius oblectamentis, & deliciis, quantum potuit, ſibi interdixit, corpuſque ſuum variis modis macerauit. Corporis, & animi pudicitiam accurate in ſe tueri nitebatur, ſecum penſitans illud Sapientis, In maleuolam animam nõ introibit ſapiẽtia, nec habitabit in corpore ſubdito peccatis. Cum autem in his ſtudiis iam diu verſatus eſſet, à quodam Redonenſi Archidiacono accitus eſt, vt Iudicis eccleſiaſtici officio

Pſal. 1.

Pariſiis dat operam literis.

Abſtinet vino &c.

Sap. 1.

Iudicis. officio fungitur.

ficio apud illum fungeretur. Ille verò memor illius Propheticæ ſententiæ, Beati qui cuſtodiunt iudicium, & faciunt iuſtitiam in omni tempore: eam functionem gratis in ſe recepit, et quæ faciēda erant, benignè, et abſq; dilatione exequi conatus eſt: nec tamen committere voluit, quin ſacræ Theologiæ prælectioni quotidie intereſſet, & corpus ſuum multiplici abſtinentia afficeret. Orphani, afflicti, calamitoſi homines, eius fouebantur humanitate, & patrocinijs, inter diſcordes conciliabat pacem, & amicitiam: eos, qui carceribus tenebantur, hortabatur ad patientiā; & cū proferenda ab ipſo eſſet in iudicio ſententia, ſine lacrymis id non faciebat. Eccleſiaſticam libertatem & immunitatem pro uiribus tuebatur: in miſericordiæ opera totum ſe impendebat. Iamque toto pectore cæpit ea, quæ ſunt huius mundi, deſpicere, & ardenti deſiderio cæleſtibus ſemperque māſuris bonis

Pſal. 105.

Iudicis officio fungitur.

nis inhiare. Interim autē fama eius ad crecorenſis Epiſcopi aures perlata, ab eodē Epiſcopo generalis eſt Iudex, ſiue officialis, vt vocant, inſtitutus. Sed neque ſic immemor fuit rorum, quæ ante diximus: immò verò ad ſublimiora pietatis ſtudia ſe accingens, ibat de virtute in virtutem, & ſemper ſeipſo melior euadere nitebatur. Cum autem id officij aliquādiu ſtrenue & fideliter eſſet executus, cuperetque totum ſe dare contemplationi rerū diuinarum, & viuendi perfectiorem ſectari modum, eo officio ſe abdicauit, atque ad Eccleſiam de Lohaneto, cuius erat moderator, ſe cōtulit, totumque ſe diuinis mācipauit rebus, beatiſſimæ Mariæ Magdalenæ illectus exemplo, quę partem optimam elegit, & Dominum habuit ſui inſtituti approbatorem, Ibi tum veſtes molles & delicatas, quibus pro ratione ſui ſtatus antea fuerat vſus, illico abiecit, pannoque colorio, ſiue albo,

Abdicat ſe Iudicis ſunctione.

eoqueꝛudi & exigui precij contẽtus inſtar pauperum monachorũ ſculponeis vtebatur. Carnem vero edomabat cilitio, quod induſio craſſiſſimo tegebat, ne ſub cuiuſquam conſpectum veniret. Porro ieiunia omnia ab Eccleſia inſtituta, & indicta, ita obſeruabat, vt pane & aqua contẽtus eſſet. Eſcis delicatis ſemper abſtinebat, rudi cibario, pane, & pulmento viliſſimo veſcebatur. Quando erat domi, nunquam non orationi, & contemplationi clam vacabat: neque tum alimenti alicuius corporei percipiendi vlla ei cura inerat, quemadmodum ſequentia docebunt.

Septẽ diebus perpetuo orat, nihil comedens.

ACcidit enim quodam tempore, vt in cubiculo ſuo ſeptem dies ſolus maneret, perpetuo in precibus perſeuerans, neque ullũ expetens, neque ſumens cibum corporeum: ac nihilominus bona corporis habitudine, & facie iucũda poſtea inde exiuit, perinde ac ſi diebus illis opipare victitaſſet.

Non

Non patiebatur vllum ſibi præte-rire diem, quo non ſummo cum deſiderio, & animi deuotione ſacrificaret, niſi legitime eſſet impeditus. Quodam die illo ſacrificium offerente, cum ex more ſacram Hoſtiam eleuaret, globus igneus magni ſplendoris ipſam ambiebat Hoſtiam: Caliceque eleuato, ac rurſus depoſito, repente diſparuit. Preces horarias, quas horas Canonicas vocant, ſtudioſe perſoluebat. Media nocte cum Propheta ſemper ſurgebat, preces nocturnas, quæ matutinę dicuntur, Deo offerens, neque a ceteris diurnis canonicis precibus abeſſe volebat. Sõni erat paruiſſimi, raro nũquam illi indulgens, niſi vel lectione, vel itinere fatigatus: tunc enim neceſſitate adactus, detractis calceis, dabat membra quieti, ceteris veſtib⁹ indutus Cubabat aũt vel in nuda humo, vel glebis, craſſis nodoſisq; virgis, vel ſtipitibus cõſtratis: mollis

Media nocte.

Pſal. 118.

Sõnus eius.

Stratum.

Ceruical. molliſſimũ capiti ceruical ſuppo-
nens, nempe aut Biblia ſacra, aut ſaxum prædurum. Hoſpitalitatis erat precipue ſtudioſus, ita vt raro vel nunquam a menſa ſua pauperes, & hoſpites abeſſe voluerit. Hominem quendam inopem cũ vxore, et quatuor liberis eius, plus minus nouem annis habuit domi ſueij, ſque ea, quæ ad victum, cultumque corporis pertinent, benine ſuppeditauit. Erat ſane cum primis miſericors, & liberalis, & ad preſtandas eleemoſynas valde attẽtus. Ex quo benignitatis fonte manauit, quod etiam alienigenas, pauperes, item egenos, mala affectos valetudine, deformes, haud ſecus atque fratres ſuos humaniter excepit, affabilem, comem, familiarẽ ſe illi exhibuit, ad mẽſam ſuam ſibi aſſidere voluit, de cibis ſuis illis appoſuit, lectos apparauit, propriis manibus illorum pedes abluit. Eiuſmodi autem pietatis officiis certas aſſignarat ædes,

ſtudia erga pauperes & peregrinos

in

in quibus ijs sẽper vacare poſſet.

ET vt charitati, qua feruebat, abunde ſatisfaceret, ipſe ſibi vltro ſubtrahebat vitæ degendæ res neceſſarias: & vt pauperibus benigne faceret, veſtes, & alimenta ſua illis impertiebatur, Accidit quandoque illis in locis magna frumenti caritas, nec erat beato viro plus, quam vnus panis. Quem cum vellet pauperibus elargiri, vicarius eius rogauit eos, quos vir ſanctus inuitarat, ne id permitterent, quod nullum alium panem domi haberent. Vt ergo ſenſit vir Dei murmur vicarii ſui, mox dimidium panem dedit, illi reliquam partem pauperibus diſtribuit. Cũ iam ad menſam eundum eſſet, & vicarius dimidium panem apponere vellet, quęſitum diligẽter eo loco, quo eum repoſuerat, reperire non potuit. Ecce autem nutu diuino muliercula quædam illico adeſt, tres magnos apportat panes, offert eos ſeruo Dei, & eius mẽſe impo-

te imponit, nec ultra a quoquam uideri poteſt. Alio die complures inopes ab eo ſtipem petiere: ſed cum non haberet niſi paucos panes, diuino implorato auxilio, omnibus abunde ſatisfecit. Alio rurſus tempore cum uiro Dei nō niſi unus eſſet panis exigui precij, &multi ad eum confluxiſſent pauperes, illo uno pane, diuina fauente gratia, omnibus fecit ſatis. Viſitabat quandoque parochiam ſuā: occurritq; illi homo egentiſſimus, petens abeo ſtipem. Sed cum nihil haberet, quod illi largiretur, capitium ſibi detraxit, & pauperi dedit: vix dimidij autem milliaris confecto itinere, capitium illud ſuo ſentit capiti reſtitutum. Iniunxit quandoque duobus familiaribus ſuis, ut quandam ciſtam furmentariam in ſuos, & pauperum Chriſti uſus ſeruarent: poſtea autem illi apertam eam uiderunt, & ſeram prorſus amotam, parūque in ea frumenti relictum. Mox igitur

Panes diuinitus augentur.

tur ad beatum uirum id referunt, qui ſic eis reſpōdit: Faceſſat timor: Deo benigne nobis opitulante, ſatis habebimus. Redeunt inde ad ciſtam, & eam conſpiciunt frumē to plenam.

Item frumentū.

MVltum compatiebatur uir pius ęgrotis, p̄ſertim pauperibus, eoſq; libēter uiſitabat, & pro illis Deū fideliter deprecabatur. Matrona quędā nobliis male ualebat, nec poterat medicorum arte reſtitui. Itaque non parum ſibi pollicens de precum, & meritorum beati Iuonis efficacia, illum inuitat ad conuiuium. Cernens autem uir ſanctus eam cibum capere nō poſſe, panem miſit in calicē aquæ unde ipſe potabat; cumque ad Deum fudiſſet preces, panem illum obtulit matronæ. Comedit illa, & uſque adeo repente conualuit, ut poſtea annis uiginti ſuperuixerit.

Matronā precibus ſanat.

ALius quidam triennio grauiter loborauit, & a Dæmone

Itemdę mœniacum.

per

per illum loquente, mire uexabatur. Eum igitur beatus Iuo ad ſe curauit adduci, & nocte illa apud ſe manere iuſſit. Mane ſurgens dęmoniacus, ſe liberatum ſentit, Deoq;, & beato Iuoni gratias agit. Cōſolabatur uir Dei afflictos omnes pro uiribus, eiſque quantum licuit ſubueniebat. Volebant quidam pōtem facere in flumine magno, quod multi illud nō ſine pręſenti periculo quotidie tranſirēt. Iam trabes multę, & varia materia ex artificum conſilio comportata, & pręparata erat, ſed proſus inutiliter. Vbi hoc reſciuit beatus Iuo, illorum damnis afflictus, preces fudit ad Dominum, & ecce ligna, quæ nullum viſa erant vſum habitura ad pontē efficiendū mox apta & opportuna cernebantur.

Incendium precib' extinguit.

DOmū quandam vaſtabat flāma vorax. Accurrebant vicini & propinqui, vt adferrent remedium, ſed nihil efficere potuere. Indicatur periculum viro Dei, & ille

ille precibus furentes extinguit flammas. Pacis conciliandę, Eccleſiaſticęque libertatis aſſerēdę fuit perquam ſtudioſus, adeo vt eius cauſa non dubitarit mortis adire diſcrimen. Maligno cōcitante dæmone inter mulierem quandam, & eius filium atrox emerſit diſcordia, nec vllis amicorum precibus potuit inter eos concordia ſarciri. Audiuit hoc uir ſanctus, mox ſacrificium offert pro pace inter eos reformanda: & ecce ambo ſe permittūt eius arbitrio, & volūtati, ipſiuſq; opera pax redintegrata eſt.

VEnerunt quandoque miſſi a Rege Franciæ ad vrbem Trecorenſem qui ab Epiſcopo, & eius Collegio ſubſidii nomine quippiam extorqueret. Formidante autē Epiſcopo, & Canonicis, ne Eccleſię theſauros illi abſportarēt, ſanctus Iuo ad ſacrarium ſe contulit, illos theſauros defenſurus, Dum autē miniſtri Regis ex Epiſcopi domo equum abſtuliſſent: cumque vel- Eccleſiaſticam immunitatis egregie tuetur.

lent

let abducere, beatus Iuo illos adiit equumque ex illorum manibus ereptum, ad antiſtitis ædes reduxit, cum prius acriter illos obiurgaſſet, quod ea facerent, quæ ipſos minime deceret. Abierunt autem illi, nec quicquam ex ijs, quæ diximus, tulere ſecum. Pupillos, & orphanos egregie tuebatur, & eorũ cauſa diuerſis in locis adibat iudicia, patronum ſe illis exhibens: neque id tamen ſpe alicuius muneris, aut prẹmij, ſed pietate, & iuſtitia permotus: immo vero ſuis impẽdiis illorum cauſas defendebat apud Iudices, vt poſſet a Domino audire: Quod vni ex minimis meis feciſti, mihi feciſti. Inde adeo factũ eſt, vt in illa regione merito appellatus ſit Aduocatus pauperum.

Matt. 25.

Aduocatus pauperum.

FVit vero etiam inſignis concionator, & verbi Dei zeloſus in primis ſeminator: neq; in vna ſua parochia, ipſius curæ commiſſa, ſparſit verbum Dei, ſed in tota illa regione. Ibat autem non ſublimis

mis equo,ſed pedibus ſuis,Chriſti exemplo inductus,de quo ſcriptura dicit: Quam pulchri pedes annunciantis, & prædicantis pacem. Ibat quandoque cum famulo ſuo per diuerſa loca diſſeminans verbum Dei. Venit autem ad quoddam magnum flumen, per cuius pontem tranſire ſolebat: ſed eum iam aquæ plene operuerant. Edit igitur Crucis ſignũ, & aquę ſe diuidunt, liberumque præbent iter tranſeunti cum famulo: rurſuſque ad priſtinum redeunt locum, poſt quam illi a ponte abierant. Gentes autem eius regionis, cum eius conciones audiuiſſent, conuerſæ ſunt.

Eccleſia ſ. 2.

Crucis ſigno diuidit aquas.

ERat præterea contemplator egregius. Non raro accidit, vt cum eum putarent alij rebus terrenis occupatum, animo totus eſſet ad cœleſtia ſuſpenſus. Sæpe etiam a beatis ſpiritibus viſitabatur. Sedebat quodam die ad menſam: ſuperuenit autem quidam, vt

 vide-

videbatur , pauper miſerabilis, vili habitu indutus: quem ille comiter; & cum multa humanitate excepit , ſibique in menſa aſſidere,atque e ſua ſcutella cibum capere voluit. Sed cum pauper ille parum ſumpſiſſet cibi, mox ſurrexit a menſa,& dixit: Dominus vobiſcum. Et ecce , qui viſus fuerat abiecto habitu , & deformis, iam pulcherrimus , & multa luce conſpicuus,candidaque veſte amictus conſpicitur, ita vt eius lumine tota illa ſplenderet domus,ſeque eorum aſpectibus ſubducit.

ALio die,ſedente beato viro in ſacrario Trecorenſis Eccleſię, columba quædam aduolauit mire illuſtris, cuius ſplendore tota Eccleſia vna cum ſacrario mirificę illuſtrabatur. Sedebat quandoque ad menſam cum multis pauperibus, & ecce inſidet eius capiti auis quædam exigua ad pectus colore niueo, ad tergum viridi. Apprehendit autem vir ſan-

ctus,& manibus blanditer demul-
cens paulo poſt dimittit, dicens:
Abi in nomine Domini:& illa cõ-
feſtim diſparuit.

IAm multis ieiuniis, & labori-
bus intolerandis,crucitatuque
multiplici vir beatus corpus ſuum
valde extenuarat, cupiebatque cũ
apoſtolo diſſolui,& eſſe cum Chri
ſto Itaque diuinitus præſtitum il-
li eſt, vt obitus ſui tempus ante
præſciret. Quæ cauſa fuit vt etiã
tum cum ſe ſentiret plus ſolito
viribus debilitari, nullum vellet
remedium admittere; ſed perinde
ac ſi recte valeret, humi cuba-
ret, non multis ſubſtratis pa-
leis, verſuſque ad crucis imaginẽ
quam perpetuo in ſuo aſſeruabat
cubiculo, cum multis lacrymis,
& ſuſpiriis Dominum precaretur.
Cum autem extremæ Vnctionis
Sacramentum percepiſſet, Cru-
cis ſigno ſe muniuit, ſpiritumque
ſuum præpotenti creatori hu-
militer commendans, deinceps

Philip.1.

Accipit ex-
tremam vn-
ctionem

nihil locutus eſt. Tota autem no-
cte ſabbati vſque ad diem ſequentem oculis apertis, & in Crucis imaginem defixis tacitus iacuit. Illuceſcente Dominica die, qui tunc fuit proximus ab aſcenſione Chriſti, & incidit in decimum & nonum Maij diem, ſpiritum reddidit, eiuſque ſacrum corpus in Trecorenſi eccleſia humatum eſt. Infinita autem poſt eius obitũ facta ſunt miracula, Deo eius meritis eximia reddente teſtimonia: viſitaturque ſepulchrum eius quotidie cum multa deuotione etiam ab illis, qui aliunde ex diuerſis orbis regionibus ad illud confluunt propter multa beneficia, quæ ſancti viri meritis, & precibus illic diuinitus conferuntur. Surdi enim audiunt, cæci vident, claudi ambulant, muti loquuntur, leproſi mundantur, ad vitam mortui reuocantur, profligantur ex hominum corporibus nequam ſpiritus, ad pœnitentiam permo
uentur

Eccedit e vita.

Miracula ad ſacras eius reliquias.

uentur peccatores, res amiſſę recuperantur, bella ſopiuntur, captiui ex infidelium manibus eripiuntur, in cuſtodias, & carceres coniecti ſubito expediuntur, inter diſcordes ſarciturpax, malignę conſpirationes diſſipãtur, qui nauigãt mare, ad portum incolumes pertingunt. Nimium prolixi erimus, ſi particulatim omnia perſcribere velimus.

Clemẽsnominis eius vl. Romanus Pontifex, eo tẽpore quo Clemẽs V. & Benedictus xii. Romanæ Ec-cleſiæ præerãt, ſæpe diligẽtẽnauauit operã, vt beatus Iuo in ſanctorum numerum referretur. Ei iter agenti apparuit vir ſanctus ſcipionem manu tenens: iuſſitque vt ſuſceptum illud negotium accuraret, & ad effectutm produceret. Itaque admodum ſolemni ritu poſtea acceſſit ad aſſcribendum illius nomen catalogo Sanctorum, eumque proſanto habendum pronuncians ſolemniter, vt vocant, canoniza-

Cle. vi. e in ſanctos refe:

noniza-

nonizauit, anno Saluatoris Chriſti 1347. die. 19. Menſis Maij. Grauitum morbo affectus erat nepos eius Pontificis, idemque Archiepiſcopus Narbonenſis, ſpemque vitæ eius medici, & periti homines abiecerant. Sed cum illius amici, Dei & Beati Iuonis opem implorasſent, certumque votũ beato Iuoni nuncupasſent, ſtatim illi inſtaurata ſalus eſt. Permulta alia miracula ſtudio breuitatis præter mittimus.

FINIS.

BIBLIOTECA · NAZI
13
6